

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Indfødsret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

4. januar 2022

**Uopfordret høring til udkast til forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret
(Frakendelse af statsborgerskab for strafbare forhold, som er til alvorlig skade for statens
vitale interesser m.v.)**

Lovforslaget vil ikke have nogen effekt, så længe Danmark har ratificeret Europarådets konvention af 6. november 1997 om statsborgerret (statsborgerretskonventionen).

Lande som Belgien, Frankrig, Italien, Spanien, Storbritannien og Irland har imidlertid ikke ratificeret statsborgerretskonventionen. Disse lande har i juni 2021 meddelt til regeringen, at de ingen planer har om at gøre dette efter snart 25 år.¹

Regeringen kan frit opsig statsborgerretskonventionen og nemt indføre øget frakendelse af dansk indfødsret, samt mulighed for tildeling af betinget statsborgerskab ved naturalisation, sådan som statsministeren og udlændinge- og integrationsministeren den 9. februar 2021 skrev på ministeriets hjemmeside, at regeringen hjertens gerne ville uden konventionen.²

Man skal bare gøre som Belgien, Frankrig, Italien, Spanien, Storbritannien og Irland. Så kan man indføre øget frakendelse og betinget indfødsret.

Med venlig hilsen

Peter Jensen

¹ <https://www.ft.dk/samling/20201/lovforslag/l230/spm/4/svar/1795026/2417991.pdf>

² <https://www.stm.dk/statsministeren/indlaeg/var-det-ikke-for-de-internationale-konventioner-ville-vi-goere-tildelt-statsborgerskab-betinget/>

7. januar 2022

SOS Racisme
 Nørre Allé 7
 2200 København N.
sos@sosracisme.dk
www.sosracisme.dk

Til Udlændinge- og Integrationsministeriet,
 att. indfoedsret@uim.dk; thok@uim.dk;

Hørings svar - sagsnr. 2021-8469 - høringsfrist 13. januar 2022 på:

Forslag til Lov om ændring af lov om dansk indfødsret - (Frakendelse af statsborgerskab for strafbare forhold, som er til alvorlig skade for statens vitale interesser m.v.)

SOS Racisme takker for at have fået sendt lovforslaget i høring!

SOS Racisme foreslår, at lovforslaget skrottes.

Vi er imod lovforslaget af flere grunde:

Forslagets formål kan beskrives kort:

”Med forslaget er det hensigten at sikre, at der i videst muligt omfang inden for Danmarks internationale forpligtelser sker frakendelse af dansk statsborgerskab for personer, **som dømmes for en strafbar handling**, og som derved har udvist en handlemåde, som er til alvorlig skade for statens vitale interesser.”

Og forslagsstillerne ønsker også, at vedkommendes børn **skal** fradømmes dansk statsborgerskab - § 8B, stk. 2. i Indfødsretsloven, formentlig for at kunne straffe og udvise både børn og forældre uden hensyn til, at retten til familieliv og privatliv ville kunne gøre det umuligt at udvise forælderen, da det ville overtræde § 8 i EMRK.

1 - Fratagelse af dansk statsborgerskab ved dobbelt statsborgerskab - eller - ved formodning om at en person ville kunne få dobbelt statsborgerskab, hvis vedkommende ansøgte om det - er en glidebane på vej mod etnisk udrensning af udlændinge uden for EU/EØS eller fra ikke-”vestlige” lande. Med tiden risikerer vi at danskere med dobbelt dansk og et andet lands statsborgerskab fratages statsborgerskabet for bittesmå ting, der ikke er velsete i Danmark, fx ikke at give hånd, frekventere en bestemt moské eller kirke, glemme kørekortet, eller lignende. Etnisk udrensning er en forbrydelse mod menneskeheden, og selv om vi ikke er dér endnu, vil Regeringens og folketingsflertallets salamtaktik i forhold til at tage flere og flere rettigheder fra danskere med rødder i udlandet kunne resultere i etnisk udrensning ad åre.

2 - Danmark har administrativt taget statsborgerskabet fra nogle Syrienskrigere - dømte eller ikke-dømte - herunder mødre i al-Hol-lejren og al-Roj-lejren med dobbelt statsborgerskab, i håbet om vedblivende at kunne nægte at tage dem tilbage til Danmark fra fangelejre, hvor de i øvrigt var udsat for brutal behandling fra IS-medfanger, og hvor børnene risikerede at blive voldsomt indoktrinerede eller i skjul ville kunne blive udtaget til børnesoldater for IS. De farlige forhold i lejrene har udsat de berørte for umenneskelig behandling i strid med § 2 og § 3 i EMRK. Det var bestemt at overtræde såvel EMRK som Børnekonventionen, at man først tog 14 af de 19 børn og deres mødre tilbage til Danmark, da der ikke var andet at gøre. Vi

forstår fortsat ikke, hvorfor man ikke tager de sidste børn og mødre hjem nu, selv om man har taget det danske statsborgerskab fra mødrene.

3 - Danmark er et af de lande i EU, hvor det er sværest at få dansk statsborgerskab ved naturalisation og man kan heller ikke få det ved fødslen, med mindre den ene af ens forældre er dansk statsborger. Hvis en person med rødder i udlandet har fået dansk statsborgerskab ved naturalisation eller ved at mindst en af hans/ hendes forældre er blevet naturaliseret før personens fødsel, har vedkommende allerede boet i lang tid i Danmark, og Danmark vil typisk være det land, som personen har størst tilknytning til - og ovenikøbet har både personen og dennes forældre typisk måttet arbejde meget hårdt for at lære dansk nok til at få dansk statsborgerskab, ligesom en lang række af øvrige krav har skullet opfyldes.

4 - Det er en uskik, at man i megen nyere dansk lovgivning **rejser krav om udvisning eller fratagelse af dansk statsborgerskab**. I det aktuelle lovforslag bliver **"KAN"** i § 8 B stk. 1 **ændret til "SKAL"** og affattes således: »Den, som dømmes for en strafbar handling, og som derved har udvist en handlemåde, som er til alvorlig skade for statens vitale interesser, **skal** ved dom frakendes sin danske indfødsret, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.«

SKAL kommer ikke kun til at blive fortolket i forhold til **artikel 8 i EMRK** om private forhold og familieforhold, men også i forhold til hvilke forbrydelser, der vil kunne medføre tab af dansk statsborgerskab. Efter den oprindelige tekst i lovforslaget 2003/2004 om Indfødsretsloven i punkt 4.2.4 blev det netop fremhævet, at loven kun omhandlede fratagelse af statsborgerskab ved straffe for overtrædelser efter straffelovens kapitel 12 og 13, og at Europarådets statsborgerretskonvention, som lovforslaget dengang byggede på, **pointerede at det ikke gjaldt forbrydelser for almindelig kriminalitet, og kun hos personer med dobbelt statsborgerskab**. Det aktuelle forslag virker som en kraftig - grænseløs - udvidelse af de domme, hvorefter man kan risikere at blive fradømt dansk statsborgerskab.

Hele teksten i lovforslaget lægger op til, at man ikke skal tage andre individuelle hensyn, end at den dømte person ikke må blive statsløs, når han/hun fratages dansk statsborgerskab. Og her har man i tidligere lovforslag argumenteret for noget, der lyder som rent nonsens:

at hvis det måtte formodes at man ved ansøgning til et andet land ville kunne få statsborgerskab dér, så blev man ikke statsløs af at have fået frataget dansk statsborgerskab - uagtet man ikke allerede har det andet lands statsborgerskab! Selv om der med ordene: "statens vitale interesser" lægges op til, at der skal være tale om en meget alvorlig forbrydelse, så handler det jo bare om "en strafbar handling" i den første sætning. Alvoren af forbrydelsen er uspecificeret! Og selv om der er nævnt eksempler, på hvilke ulovlige forhold der p.t. skal give anledning til fratagelsen af statsborgerskab, er listen ikke udtømmende, og nye forhold vil kunne tilføjes fremefter!

Men hvad så, hvis vedkommende er flygtning og fra en stat, som han/hun ikke kan rejse tilbage til, og som Danmark kun kan sende dertil ved at bryde med Non-Refoulement-bestemmelserne?

Det lyder som om Anklagemyndigheden bare skal kræve: "Da du nu skal idømmes en fængselsstraf, er der tale om en meget alvorlig kriminel handling, der skader den danske stat. Derfor fratager vi dig dit danske statsborgerskab og udviser dig. Hvis du ikke frivilligt rejser tilbage til: fx.

Iran/Nigeria/Irak/Iran/Somalia/Afghanistan/Syrien/Eritrea/DR Congo/... - kan du rådne op i et udlændingecenter - afbrudt af fængselsdomme - og dér må du blive, til vi eventuelt ad åre kan tvangshjemsende dig - også hvis du er blevet sindssyg af den behandling, du får dér!"

5 - Danmark har nylig fået an afgørelse fra EMD imod sig om en dansk-somalier, der var udvist ved dom, men som havde boet i Danmark, siden han var 4 år, og som ikke var dansk statsborger. EMD fandt det uproportionalt at udvise ham pga. den lange tilknytning til Danmark og næsten ingen tilknytning til Somalia.

Dette burde mane Regeringen til mere forsigtighed ved udvisninger - ikke til det modsatte, som man forsøger med denne lov.

Ved udvisninger af kriminalitetsdømte skal anklager og dommer nu gå til grænsen af konventionerne efter loven. Det svækker den individuelle vurdering i sagen - fx afvejning i forhold til sagens alvor, afgrænsning i forhold til "vitale interesser", og til retten til familieliv for den dømte selv og for hans familie (EMRK § 8). Og i forhold til "ophævelse af dansk statsborgerskab, hvis det er opnået ved svig", kan man bruge ekstra årsværk i forvaltningerne på at se efter, om danskeren med rødder i udlandet nu skulle have oplyst en lillebitte ting fejlagtigt og knalde ham for det!

På den måde bliver domstole, anklagemyndighed og de kriminalitetsdømte alle sammen gidsler i et politisk spil om at vise magt og barskhed gennem handlekraft og straf - endda en straf, der kan rykke et menneske og dets familie op med rode fra det land, det er født i!

6 - Selv om der i lovforslaget på side 8 står, at muligheden for frakendelse af dansk statsborgerskab ved overtrædelser efter kapitel 12 og 13 i straffeloven omfatter f.eks. både personer, som har erhvervet dansk statsborgerskab ved fødslen, ved adoption, ved erklæring og ved naturalisation, er loven i sig selv **indirekte diskriminerende**. Den, der kun har et statsborgerskab, nemlig det danske, og ikke har særlig tilknytning til udlandet, kan ikke fratages dansk statsborgerskab selv i tilfælde af terrorisme.

Vi ved ikke, hvor mange, der har dobbelt statsborgerskab, men størstedelen af gruppen er formentlig borgere uden for EU og EØS, for de har generelt nemmere ved at få ophold i Danmark.

7 - Angående at den dømtes børn skal have frataget deres danske statsborgerskab, hvis de har fået statsborgerskabet i kraft af forælderen.

Det er kollektiv straf til skade for børnene, som de selv er uden skyld i!

Hvis lovforslaget vedtages og det ender med, at forælderen skal på udrejsecenter, mister børnene forælderen i dagligdagen. Det går ud over både forældre og børn!

Inden for de seneste år, er to kvinder blevet psykotiske af denne behandling! Begge mødre var blevet placeret på udrejsecenter med opholdspligt og adskilt fra det mindste barn, mens det stadig blev ammet. Begge var blevet psykisk syge efter 3 måneders fængsel, den ene i surrogatfængsel. Det er en ganske rå måde, som politikerne gennem en umenneskelig lovgivning allerede straffer mødre og deres børn på! Vi kan ikke se andet, end at det strider mod såvel EMD som Børnekonventionen.

Det er ikke til barnets bedste, at dets mor bliver psykotisk af de vilkår, danske politikere byder det gennem udlændingeloven, hjemrejseloven, eller ved ophævelse af dansk statsborgerskab, for at få hende til at rejse ud af landet og væk fra sine børn - og måske blive slået ihjel i hjemlandet. Heller ikke, når Danmark i de to nævnte tilfælde alligevel ikke har kunnet udvise dem til deres hjemlande!

For tiden ser vi, hvordan politikerne gennem mishandling af personer med opholdspligt i udrejsecentre, med strenge fængselsstraffe for fx få dages fravær, kan få afviste asylansøgere idømt lange fængselsstraffe efter 2. dom, samt få dem dømt til udvisning med indrejseforbud i fx 2-6 år, så de ikke vil have mulighed for at se deres børn i årevis, hvis de udsendes, selv om det vil overtræde art. 8 i EMRK.

Overopfyldningen af fængslerne p.t. - med afviste asylansøgere og kriminalitetsdømte udviste udlændinge, der ikke kan hjemsendes, skyldes blandt andet ekstremt strenge og helt uproportionale straffe for ikke at gøre nogen som helst fortræd eller bedrive kriminalitet i ordets egentlige forstand, idet man i udrejsecentrene idømmes lange fængselsstraffe for få dages forsømmelser, hvis det er sket flere gange før.

Og det finder sted, selvom retssagerne burde være gået om, da mange af dem skyldes overtrædelser, der reelt ikke har fundet sted! Men når det er udviste, udenlandske statsborgere, har Regeringen været

fuldkommen ligeglade med deres status som retssubjekter! Mange af bruddene på opholdspligt, meldepligt og underretningspligt skyldes nemlig et fejlagtigt SALTO-system, der indtil for godt et år siden var anvendt til overvågning af, om beboerne på Kærshovedgård var til stede eller ej i forhold til de pligter, de havde fået pålagt. Systemet nåede at blive taget i brug på Sjælsmark før det blev sat på pause og erstattet med manuel kontrol.

De fleste i den danske befolkning ved ikke, at dette finder sted, og at de lange straffe også rammer de afviste asylansøgere ved 3. dom for pligtforsømmelser.

Og mange politikere ved måske heller ikke, at straffene rammer afviste asylansøgere så hårdt? For strafskærpelserne i 2019 efter L 140 og L 165 skulle oprindeligt kun ramme kriminalitetsdømte med dom til udvisning og personer på tålt ophold, men ikke de afviste asylansøgere.

Man kan heller ikke påstå at politikerne udviser nogen form for økonomisk sans: en plads i et asylcenter koster om året ca. 135.000 kr., i et udrejsecenter ca. 300.000 kr., og i en fængselscelle ca. 800.000 kr. Dette voldsomme misbrug af skatteydernes penge fører kun fysisk og psykisk lidelse med sig, samt splittede familier, begge dele koster - især for asylansøgeren og familien! De udvisningsdømte og afviste går sjældent med til frivillig hjemsendelse, for dels vil de ikke så langt væk fra deres børn, dels er de bange for at komme tilbage. Politikerne leger "Kejserens nye klæder" med de såkaldt motivationsfremmende foranstaltninger - for de er ikke motiverende, men kan modsat føre til apati, misbrug og psykose.

Eftertanke

Vi ved fra årene op til 2. verdenskrig at fratagelse af statsborgerskab var et af de midler nazisterne brugte i Tyskland til at diskriminere og nedgøre jøder og andre befolkningsgrupper, de kaldte folkefjender. Vi har ligeledes set, hvordan en meget stor gruppe haitanere, der havde boet i Den Dominikanske Republik fik frataget deres statsborgerskab. Begge dele var led i en etnisk udrensning, og selv om det aktuelle lovforslag kun vil omfatte en mindre gruppe af personer, virker det som om formålet med lovforslaget kun er: "De skal ud!"

For 25 år siden blev næsten ingen, som havde boet i Danmark i mange år udvist pga. kriminalitet, og kun i grove tilfælde, fx. efter drab eller grov voldtægt.

Da dobbelt statsborgerskab for ca. 10 år siden blev indført, syntes vi i SOS Racisme, det var en meget fin idé, at man ikke behøvede at afsvære sit oprindelige statsborgerskabsland, men kunne beholde tilknytning til både Danmark og ens statsborgerskabsland, og samtidig havde valgret til at deltage i den vigtigste demokratiske proces i Danmark: Folketingsvalget. Vi syntes, det var et rigtig godt tiltag, som kunne styrke mennesker med udenlandske rødder ved at give muligheder i begge lande.

Men nu ser det ud som om dobbelt statsborgerskab først og fremmest skal komme personer med rødder i udlandet til skade!

I hvert fald, hvis de har lavet noget kriminelt, - eller hvis de har løjet eller fortiet noget - eller taget fejl af, hvad der blev spurgt om, da de søgte dansk statsborgerskab, hvilket regnes for svig.

Lovforslaget vil mindske muligheden for, at personer med udenlandske rødder - selv hvis de har dansk statsborgerskab - vil kunne føle sig sikre og accepterede i Danmark og betragte Danmark som deres land. Det er som om, dem med rødder i udlandet altid skal have at vide: "I er her måske kun til låns, I skal ud, når vi ikke kan bruge jer mere! Og hvis I ikke gør, som vi siger, skal I ud nu!" Det er en urimelig despekt for mennesker med udenlandske rødder. Mange af dem har endda knoklet hårdt for at få dansk statsborgerskab efter 13 eller 15 år i Danmark!

Vi ved godt, at udlændingeministeren og justitsministeren og aftalepartnerne er presset på dette område, for der er mange partier der kappes om at vise sig fra en udlændingefjendtlig side: således handler de fleste af de seneste 25 spørgsmål d. 7. januar 2022 på hjemmesiden for UUI, almen del, om fratagelse af statsborgerskab og udvisning. Oftest er det i forbindelse med en konkret sag om en udlænding sigtet eller dømt for kriminalitet, hvor DF eller andre partier kunne ønske sig at vedkommende blev udvist eller fik frataget sit danske statsborgerskab. Siden 2020 har der været et kapløb mellem Nye Borgerlige og DF om at spørge om udvisning og længere straffe - især i sager med seksuelle krænkelser, og "gruppevoldtægter", som DF også lige nu har fremsat 4 spørgsmål om: for at øge fremmedfrygten og tale til det laveste i befolkningen.

Men - som Preben Wilhjem fremhævede i en nylig kronik i Politiken: befolkningen er ikke mere straffende end dommerne eller politikerne, tværtimod ville de kun have idømt folk fængselsstraffe i under halvt så mange sager, som domstolene reelt dømte det i, i et tidligere - omend gammelt forsøg. Befolkningen i Danmark har ikke det problem, som politikerne har: at de skal bevise deres handlekraft ved at idømme personer med rødder i udlandet uforholdsmæssigt strenge straffe eller udvise dem eller tage et dansk statsborgerskab fra dem. For danskerne betyder klima, sundhed, naturen, demokrati, lighed, bolig og familie, og at man kan få den hjælp, man skal bruge, mere.

Der har været stor opbakning i befolkningen til at få de syriske mødre og børn hjem til Danmark, og til at lade de syriske flygtninge beholde deres opholdstilladelse og ikke tilbagesende syrere til Damaskusregionen, eller tvinge dem på udrejsecentre i Danmark, fordi de ikke frivilligt rejser hjem.

SOS Racisme vil opfordre politikerne til - fremfor at fremsætte diskriminerende lovforslag mod personer med rødder i udlandet - hellere at genindføre menneskerettigheder og retssikkerhed for alle i Danmark, mindske ulighed og diskrimination, og nedlægge udrejsecentre og Ellebæk! Forebyggelsen må være central i bekæmpelse af kriminalitet - frem for hårde straffe og udvisning. Justitsministeriets Forskningsenhed har igennem årene peget på, at uddannelse og arbejde kan forebygge kriminalitet hos unge. Som det ses af nedenstående netpublikation er de mange unge, med rødder i udlandet, i fuld gang med uddannelse og arbejde. Andre tiltag kunne være mentorordning, behandling for psykiske sygdomme, behandling for stof- og alkoholmisbrug og ludomani, og en 18-års-aldersgrænse for køb af alkohol.

SOS Racisme har sammen med CPH Facilitation udgivet en undervisningsbog: ...Med rødder i udlandet (2021). Bogen kan downloades gratis her:

<https://drive.google.com/file/d/1rAclrtHW69BCq7cH-vkq1nVK6S8Ntq0c/view>

eller åbnes som bladrefil her: <https://www.paperturn-view.com/?pid=MjA208467&v=3.1>

Der er udtrukket en række statistiske oplysninger fra Danmarks Statistik om de 10 største danske befolkningsgrupper med rødder i udlandet fra de såkaldt ikke-"vestlige" lande: Aghanistan, Bosnien-Hercegovina, Irak, Iran, Libanon, Marokko, Pakistan, Somalia, Syrien og Tyrkiet; kun Bosnien indgår ikke i de såkaldte "MENAPT"-lande. Desuden er der lavet udtræk for hele befolkningen i Danmark.

For hver af nationaliteterne er der oplysninger om:

Hvor mange er der? Hvor mange er indvandret, og hvor mange er født i Danmark?

Hvornår kom de til Danmark? Indvandningsårsag?

Hvor bor de geografisk i Danmark?

Aldersfordeling

Beskæftigelsesfrekvens

Uddannelsesniveau

Kriminalitet

Kriminalitet forekommer og medfører ofte utryghed. Men det var kun mellem 0,9% og 3,5% af de ti nationaliteter, der det seneste år var blevet dømt efter straffeloven. "MENAPT"-landene er jo ifølge udlændingeministeren udvalgt efter høj kriminalitet og lav beskæftigelse - især hos kvinder, og danskerne med rødder i disse lande hænges jævnligt ud i pressen og Folketinget for kriminalitet. Men - trods en gennemgående yngre befolkning, så er mellem 96,5% og 99,1% af hver nationalitet ikke dømt for overtrædelse af straffeloven det seneste år!

Derfor opfordrer vi igen politikerne til ikke at gå så tæt på grænsen for menneskerettighederne, at Danmark overskrider dem. Vi er flere gange blevet dømt af Menneskerettighedsdomstolen for overtrædelser - især i udlændingesager.

Når det gælder loven, bør politikerne gå forrest og selv overholde menneskerettighederne - også for danskere med rødder i udlandet!

Så SOS Racisme Danmarks råd til danske politikere er:

- overhold med sikkerhed EMRK!
- overhold med sikkerhed de andre konventioner, vi er med i!
- drop al den snak om at tage en procesrisiko!
- lad være med at omtale danskerne med rødder i udlandet som kriminelle, når det reelt kun er en meget lille del af dem, der er dømt for kriminalitet!
- støt dem i den gode udvikling i uddannelse og arbejde!

For SOS Racisme, Danmark,

Anne Nielsen

Til Udlændinge- og Integrationsministeriet

HØRINGSSVAR

Dato: 10.01.2022

Kontor: Sekretariatet

Sagsbeh.: SBM

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret (Fra-kendelse af statsborgerskab for strafbare forhold, som er til alvorlig skade for statens vitale interesser m.v.)

Det Nationale Integrationsråd har ingen bemærkninger til det udsendte.

Med venlig hilsen

Halima El Abassi

Forkvinde for Det Nationale Integrationsråd

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

10. januar 2022

J.nr. 2021-11-0768
Dok.nr. 430233
Sagsbehandler
Rasha Eleish

Sendt til: indfoedsret@uim.dk og thok@uim.dk
Kopi til: jm@jm.dk

Udlændinge- og Integrationsministeriets journalnummer 2021-8469: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret

Datatilsynet
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
T 3319 3200
dt@datatilsynet.dk
datatilsynet.dk
CVR 11883729

Ved brev af 16. december 2021 har Udlændinge- og Integrationsministeriet anmodet Datatilsynet om eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret (Frakendelse af statsborgerskab for strafbare forhold, som er til alvorlig skade for statens vitale interesser m.v.).

Det fremsendte giver umiddelbart ikke Datatilsynet anledning til bemærkninger.

Datatilsynet forudsætter, at databeskyttelsesforordningen og databeskyttelseslovens bestemmelser vil blive iagttaget i forbindelse med de behandlinger af personoplysninger, der vil ske som følge af lovforslagets bestemmelser.

Kopi af dette brev er sendt til orientering til Justitsministeriet.

Med venlig hilsen

Rasha Eleish

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Indfødsretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Att: Indfødsretskontoret

København 12. januar 2022

Svar til Udlændinge- og Integrationsministeriet vedrørende høring over udkast til lov om ændring af lov om dansk indfødsret (Frakendelse af statsborgerskab for strafbare forhold, som er til alvorlig skade for statens vitale interesser m.v.), sagsnr. 2021 - 8469.

Vi siger indledningsvis tak for invitationen til at afgive udtalelse om udkastet til lovforslag om ændring af lov om dansk indfødsret. Vi er glade for denne mulighed og giver gerne høringssvar på fremtidige høringer på dette område. For vores medlemmer og os har det en stor betydning, at vi bliver hørt.

Da det konkrete forslag i overvejende grad indebærer ændring i bestemmelser, som ikke vedrører vores medlemmer, som primært er danske statsborgere bosat i udlandet, har vi kun enkelte bemærkninger til høringen.

Da anerkendelsen af flere statsborgerskaber ud over det danske blev en realitet den 1. september 2015, bragte det stor glæde hos mange og har efterfølgende medført at mange udlændinge har søgt om og fået dansk statsborgerskab, samt at mange tidligere danske statsborgere har kunne generhverve deres danske statsborgerskab.

Derfor synes vi nu, at det er bekymrende, at der bliver lavet flere og flere lovændringer, som kan stille en dansk statsborger med et eller flere fremmede statsborgerskaber i en dårligere juridisk position og der kan komme flere situationer, hvor en dansk statsborger kan "blive ladt i stikken" af den danske stat. Hvis andre lande indfører lignende regler for fratagelse af indfødsret, vil det kunne blive et pludseligt kapløb om at fratage statsborgerskabet, så staten kan frasige sig ansvaret for at hjælpe borgeren.

På den baggrund mener Danes Worldwide derfor, at man skal være påpasselig med at indføre flere stramninger af indfødsretsloven, hvor det for personer med flere statsborgerskaber, som der i takt med globaliseringen kommer flere og flere af, vil kunne medføre en dårligere retsstilling i internationale sammenhænge og ringere beskyttelse fra den danske stat.

De bedste hilsner

Anne Marie Dalgaard
Generalsekretær

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Indfødsret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

13.01.2021
J.nr. 3.5.10/amc

Hensynet til barnets bedste skal komme i første række, når man overvejer frakendelse af barnets danske statsborgerskab

Udlændinge- og Integrationsministeren foreslår, at hvis en person har opnået statsborgerskab ved svig og derfor fratages sit statsborgerskab, skal personens barn også fratages sit statsborgerskab. Har forælderen løjet eller med vilje opgivet forkerte oplysninger i forbindelse med ansøgningen om statsborgerskab, vil barnet altså også være i risiko for at miste sit danske statsborgerskab på grund af forælderen handlinger.

Børnerådet er bekymret over, at det med forslaget vil blive udgangspunktet, at barnet fratages sit danske statsborgerskab i disse tilfælde. Vi forstår ønsket om, at ingen skal kunne bedrage sig til et dansk statsborgerskab, men vi er bekymrede for, at der ikke foretages den nødvendige vurdering af hensynet til barnets bedste, samt at der ikke sker inddragelse af barnets synspunkter, før barnet fratages sit danske statsborgerskab som følge af forælderen svig.

Hensynet til barnets tarv skal komme i første række, som det står skrevet i Børnekonventionens art. 3. Når der skal foretages en vurdering af, om statsborgerskabet skal fratages på grund af forælderen svig, må det primære hensyn fortsat være hensynet til barnets bedste, og ikke at statsborgerskabet er erhvervet gennem en forælder, der har handlet svigagtigt. Vi mener, at dette skal skrives frem i bemærkningerne, da det ikke fremgår tydeligt.

Det skal også fremhæves i bemærkningerne, at barnet skal høres i spørgsmål, der vedrører frakendelse af statsborgerskab, jf. Børnekonventionens art. 12. Myndighederne har ansvaret for at sikre, at barnets inddrages, før et så alvorligt indgreb eventuelt foretages.

Med venlig hilsen

Agi Csonka
Formand

Lisbeth Sjørup
Sekretariatschef

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
E-mail: indfoedsret@uim.dk og thok@uim.dk

WILDERS PLADS 8K
1403 KØBENHAVN K
TELEFON 3269 8888
MOBIL 91325719
THBI@HUMANRIGHTS.DK
MENNESKERET.DK

DOK. NR. 21/03673-2

13. JANUAR 2022

HØRINGSSVAR OVER LOVUDKAST OM FRAKENDELSE AF STATSBOGERSKAB FOR STRAFBARE FORHOLD, SOM ER TIL ALVORLIG SKADE FOR STATENS VITALE INTERESSER M.V.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har ved e-mail af 16. december 2021 anmodet om Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret (Frakendelse af statsborgerskab for strafbare forhold, som er til alvorlig skade for statens vitale interesser m.v.).

Instituttet har følgende bemærkninger til udkastet:

1. SAMMENFATNING

Indtil for nyligt har det i dansk ret været lagt til grund, at straffelovens kapitel 12 (landsforræderi og andre forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed) og kapitel 13 (forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, terrorisme m.v.) normerede, hvad der må anses for at være til alvorlig skade for statens vitale interesser.

Fornyeligt blev frakendelsesmuligheden udvidet til at omfatte tilfælde af bandekriminalitet, hvor der handles på en måde, der er til alvorlig skade for statens vitale interesser.

Med det foreliggende lovudkast foreslås det nu at udvide muligheden for at frakende dansk indfødsret ved dom. Fremover skal det kunne ske i alle de tilfælde, hvor en person dømmes for ved en strafbar handling at have udvist en handlemåde, som er til alvorlig skade for statens vitale interesser. Domstolene skal dog efterse, at frakendelse ikke vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Der angives ikke længere særlige straffelovsovertrædelser, som kan føre til frakendelse, og der fastsættes ikke nogen minimumsgrænse for den idømte straf.

Derudover foreslås det med lovudkastet, at hvis nogen fratages sin indfødsret pga. svig, skal også vedkommendes barn fratages statsborgerskabet ved dom, hvis barnet har erhvervet indfødsretten gennem vedkommende, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Alvorlig skade for statens vitale interesser

Det fremgår af lovudkastet, at der vil kunne ske fratagelse, hvor en person dømmes for en strafbar handling, og derved har udvist en handlemåde, som er til alvorlig skade for statens vitale interesser.

Henset til den indgribende betydning fratagelse af statsborgerskab kan have for den enkelte, finder instituttet, at der må anlægges en restriktiv fortolkning af, hvornår en strafbar handling kan antages at udgøre en handlemåde, der er til alvorlig skade for statens vitale interesser.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, det fremgår af lovudkastet, at der skal anlægges en restriktiv fortolkning af, hvornår en strafbar handling samtidig kan udgøre en handlemåde, der er til alvorlig skade for statens vitale interesser.

Fratakelse til statsløshed

Udlændinge- og Integrationsministeriet vurderer, at hvis en person har ret til et andet statsborgerskab ved den blotte registrering hos et andet lands myndigheder, vil personen ikke kunne påberåbe sig beskyttelse efter international ret mod at blive frataget statsborgerskab med statsløshed til følge.

Det er instituttets opfattelse, at ministeriets fortolkning ikke vil være i overensstemmelse med den internationale statsborgerskabsrets beskyttelse mod statsløshed.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at lovudkastet ændres således, at fratagelse af statsborgerskab kun kan komme på tale i forhold til personer, der aktuelt har dobbelt statsborgerskab.

Statsløshed for børn

Med lovudkastet foreslås det, at der i indfødsretslovens § 8 A indsættes et stk. 2, som indebærer, at hvis nogen fratages sin indfødsret efter § 8 A, stk. 1 (fratakelse af indfødsret pga. svig), skal også vedkommendes barn fratages statsborgerskabet ved dom, hvis barnet

har erhvervet indfødsretten gennem vedkommende, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Det fremgår imidlertid ikke klart af lovudkastet, hvad der vil ske i de situationer, hvor fortabelse af barnets statsborgerskab medfører statsløshed.

Efter instituttets opfattelse bør Udlændinge- og Integrationsministeriet skrive ind i lovudkastets bemærkninger, at frakendelse af et barns statsborgerskab ikke er muligt, hvis frakendelse vil medføre statsløshed for barnet.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at det i lovudkastet præciseres, at et barn ikke kan frakendes statsborgerskabet efter § 8 A, stk. 2, hvis frakendelsen vil gøre barnet statsløst.

2. ALVORLIG SKADE FOR STATENS VITALE INTERESSER

Med forslaget lægges der op til at udvide anvendelsesområdet for den gældende bestemmelse i indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, om frakendelse ved dom til at gælde i alle de tilfælde, hvor en person dømmes for en strafbar handling og derved har udvist en handlemåde, som er til alvorlig skade for statens vitale interesser.

Det fremgår af lovudkastet, at der alene vil kunne ske frakendelse, hvis den pågældende har udvist en handlemåde, som er til alvorlig skade for statens vitale interesser, og at formuleringen stammer fra Europarådets Statsborgerretskonvention, som udtømmende fastsætter, hvornår en stats nationale lovgivning må indeholde bestemmelser om fortabelse af statsborgerskab (de almindelige bemærkninger, punkt 2.2.2).

Det fremgår endvidere af samme afsnit, at den forklarende rapport til Europarådets Statsborgerretskonvention alene indeholder begrænsede bidrag til den nærmere forståelse af vurderingen "handlemåde, som er til alvorlig skade for den kontraherende stats vitale interesser", og at det deraf fremgår, at bestemmelsen især omfatter landsforræderi og andre handlinger rettet mod statens vitale interesser (f.eks. arbejde for en udenlandsk efterretningstjeneste), mens almindelig kriminalitet ikke er omfattet, hvor alvorlig denne end måtte være.

Ministeriet vurderer herefter, at handlinger til alvorlig skade for statens vitale interesser må forstås som handlinger, der er til alvorlig skade for interesser, som er af helt afgørende betydning for staten, herunder statens magtmonopol og den grundlæggende samfundsstruktur og orden.

Ministeriet anfører i samme afsnit, at det efter omstændighederne kunne være en handlemåde, hvorved der sker omfattende alvorlig skade på kritisk national infrastruktur, hvis handlemåden er til alvorlig skade for statens vitale interesser. Som eksempler på kritisk national infrastruktur nævnes sundheds-, forsynings- og energisektoren.

Derudover fremgår det af samme afsnit i lovudkastet, at det vil være arten og karakteren af handlemåden, herunder handlemådens følger virkninger, der konkret afgør, om der efter den foreslåede ordning vil kunne ske frakendelse af dansk statsborgerskab. Dét, at der er tale om alvorlig kriminalitet, vil ikke i sig selv kunne begrunde, at der er tale om en handlemåde, som er til alvorlig skade for statens vitale interesser. Handlemåden skal være egnet til at påvirke statens vitale interesser negativt for at kunne føre til fratagelse.

Det fremgår af samme afsnit, at udover strafbare handlinger omfattet af straffelovens kapitel 12 og 13 samt straffelovens § 81 a vil handlinger rettet mod statens vitale interesser efter omstændighederne eksempelvis kunne være brandstiftelse, sprængninger m.v., der har til formål at befordre oprør, plyndringer eller anden forstyrrelse af samfundsordenen.

Det fremgår endvidere, at vurderingen af om en handlemåde har været til alvorlig skade for statens vitale interesser, ikke er knyttet op på konkrete strafferetlige delikter, men at det foruden de strafbare handlinger, som er omfattet af § 8 B, stk. 1, i den gældende affattelse, for eksempel vil kunne omfatte alvorlig og omfattende narkotikakriminalitet, menneskesmugling, forurening af drikkevand m.v., besiddelse m.v. af våben og eksplosivstoffer af særdeles farlig karakter, herunder organiseret våbenhandel, offentlig billigelse af terror e.l., fremstilling, anskaffelse eller udbredelse af falske elektroniske penge eller falskmøntneri for så vidt falskneriet angår danske penge, i det omfang de strafbare handlinger har en karakter eller et omfang, der gør dem til alvorlig skade for statens vitale interesser. Ministeriet anfører, at denne liste over eksempler ikke er udtømmende.

Som anført i et tidligere høringssvar er Institut for Menneskerettigheder enig med ministeriet i, at den forklarende rapport til Europarådets Statsborgerretskonvention alene indeholder begrænsede

fortolkningsbidrag i forhold til vurderingen af, hvornår en handlemåde kan anses for at være til alvorlig skade for statens vitale interesser.¹

I forlængelse heraf skal det nævnes, at instituttet ligeledes er enig med ministeriet i, at såfremt der er tale om en handlemåde, der er til alvorlig skade for statens vitale interesser, så vil det efter Europarådets Statsborgerretskonvention være muligt at frakende statsborgerskabet, forudsat at formålet med frakendelsen står mål med indgrebets konsekvenser.

Indtil for nyligt har det i dansk ret været lagt til grund, at straffelovens kapitel 12 (landsforræderi og andre forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed) og kapitel 13 (forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, terrorisme m.v.) normerede, hvad der må anses for at være til alvorlig skade for statens vitale interesser.

Fornyeligt blev frakendelsesmuligheden udvidet til at omfatte tilfælde af bandekriminalitet, hvor der handles på en måde, der er til alvorlig skade for statens vitale interesser.

Det foreliggende lovudkast udvider anvendelsesområdet for frakendelse af statsborgerskab ved dom til at omfatte alle de tilfælde, hvor en person dømmes for ved en strafbar handling at have udvist en handlemåde, som er til alvorlig skade for statens vitale interesser. Der angives ikke længere særlige delikter, og der fastsættes ikke nogen minimumsgrænse for den idømte straf.

Instituttet finder det yderst betænkeligt at lovgive med så vide rammer for, hvornår frakendelse af statsborgerskab kan ske.

Da frakendelse af statsborgerskab har en indgribende betydning for individet, bør lovgivningen være præcis således, at det er forudsigeligt, hvilke handlemåder der kan føre til frakendelse af statsborgerskab – hvilket stemmer med det menneskeretlige krav om tilgængelighed og forudsigelighed i lovgivning med indgribende virkninger for individet²

¹ Institut for Menneskerettigheder, høringssvar over ændring af reglerne for frakendelse af statsborgerskab, 23. april 2021, s. 3, tilgængelig her: <https://menneskeret.dk/hoeringssvar/frakendelse-statsborgerskab-visse-former-alvorlig-bandekriminalitet-alvorlig-skade>.

² UNHCR, Guidelines on Statelessness No. 5: Loss and Deprivation of Nationality under Articles 5-9 of the 1961 Convention on the Reduction of Statelessness, tilgængelig på: <https://www.refworld.org/docid/5ec5640c4.html>.

Instituttet finder på den baggrund, at det bør fremgå af lovudkastet, at der må anlægges en restriktiv fortolkning af, hvornår en strafbar handling samtidig kan udgøre en handlemåde, der er til alvorlig skade for statens vitale interesser.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, det fremgår af lovudkastet, at der skal anlægges en restriktiv fortolkning af, hvornår en strafbar handling samtidig kan udgøre en handlemåde, der er til alvorlig skade for statens vitale interesser.

Instituttet finder det overordnet set positivt, at lovudkastets bemærkninger indeholder eksempler på, hvornår en strafbar handling efter omstændighederne vil kunne udgøre en handlemåde til alvorlig skade for statens vitale interesser. Instituttet finder imidlertid, at der trods de angivne eksempler er en betydelig uklarhed i forhold til, hvilke strafbare handlinger der ikke før, men altså nu vil kunne medføre frakendelse af statsborgerskabet, hvilket må anses for retssikkerhedsmæssigt betænkeligt. Af hensyn til at sikre en mere forudsigelig retsstilling bør det i lovudkastets bemærkninger fremgå, hvilke konkrete strafferetlige delikter, som bestemmelsen skal knyttes op på.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at det tilføjes i bemærkningerne til lovudkastet, hvilke konkrete strafferetlige delikter, som lovudkastets § 8 B, stk. 1, knytter sig til.

3. FRAKENDELSE TIL STATSLØSHED

Der foretages i lovudkastet en gennemgang af Europarådets Statsborgerretskonvention og FN's Statsløsekonvention (de almindelige bemærkninger, punkt 3.1 og punkt 3.2).

Som det fremgår af lovudkastet, følger det af FN's Statsløsekonvention artikel 8, stk. 1 og 2, at en kontraherende stat ikke må fratage nogen person statsborgerskab, hvis fratagelsen vil gøre den pågældende statsløs. Det fremgår desuden af lovudkastet, at det følger af Europarådets Statsborgerretskonventions artikel 7, stk. 3, at der ikke må ske frakendelse af statsborgerskab, hvis den pågældende person derved bliver statsløs.

Det er derfor et væsentligt spørgsmål, hvornår en person bliver statsløs, hvis vedkommende mister sit danske statsborgerskab.

Udlændinge- og Integrationsministeriet vurderer, at hvis en person har ret til et andet statsborgerskab ved den blotte registrering hos et andet lands myndigheder, vil frakendelse af personens danske statsborgerskab ikke medføre, at personen bliver statsløs efter FN's Statsløsekonvention eller Europarådets Statsborgerretskonvention.

Udlændinge- og Integrationsministeriet baserer reelt alene denne fortolkning på UNHCR's Guidelines on Statelessness No. 4 om at sikre børns ret til et statsborgerskab ved eller efter fødslen,³ idet ministeriet mener, at disse retningslinjer kan anvendes som et fortolkningsbidrag ved vurderingen af, om der kan ske frakendelse af statsborgerskab uden statsløshed til følge.

Udlændinge- og Integrationsministeriet gengiver også tre centrale præmisser fra UNHCR's Guidelines on Statelessness No. 5 fra maj 2020 om fortabelse og fratagelse af statsborgerskab.⁴ Ministeriet tillægger imidlertid ikke disse retningslinjer betydning ved ministeriets fortolkning af, hvornår en person bliver statsløs ved fortabelse eller frakendelse af statsborgerskab. Retningslinjerne gentager ellers tidligere tilkendegivelser om, at spørgsmålet om, hvorvidt en person bliver statsløs, skal afgøres på det tidspunkt, hvor vedkommende bliver frakendt sit statsborgerskab. Afgørelsen af, om en person bliver statsløs eller ej, er hverken tilbageskuende eller fremadskuende, men en her og nu afgørelse, der skal træffes på frakendelsestidspunktet.⁵

Instituttet har i et tidligere høringssvar over administrativ fratagelse af statsborgerskab⁶ og i andet høringssvar over ændring af reglerne for

³ UNHCR, Guidelines on Statelessness No. 4: Ensuring Every Child's Right to Acquire a Nationality through Articles 1-4 of the 1961 Convention on the Reduction of Statelessness, tilgængelig på: <https://www.refworld.org/docid/50d460c72.html>.

⁴ UNHCR, Guidelines on Statelessness No. 5: Loss and Deprivation of Nationality under Articles 5-9 of the 1961 Convention on the Reduction of Statelessness, tilgængelig på: <https://www.refworld.org/docid/5ec5640c4.html>.

⁵ Se UNHCR's håndbog om beskyttelse af statsløse personer https://www.unhcr.org/dach/wp-content/uploads/sites/27/2017/04/CH-UNHCR_Handbook-on-Protection-of-Stateless-Persons.pdf, pr. 50,

⁶ Institut for Menneskerettigheder, høringssvar over ændring af reglerne for frakendelse af statsborgerskab, 21. oktober 2019, side 15-17, tilgængelig her, <https://menneskeret.dk/hoeringssvar/aendring-reglerne-frakendelse-fremmedkrigeres-statsborgerskab>.

frakendelse af statsborgerskab⁷ erklæret sig uenig i Udlændinge- og Integrationsministeriets fortolkning.

For det første kan ministeriets fortolkning ikke anses for at være i overensstemmelse med FN's Statsløshedskonvention. FN's Statsløsekonvention definerer ikke begrebet statsløs nærmere, men det antages almindeligvis, at Statsløsekonventionen henviser til definitionen af statsløshed i FN-konventionen om statsløse personers retsstilling (1954), artikel 1, stk. 1, som anses for en del af international sædvaneret. Herefter er en statsløs person en person, som ingen stat i medfør af sin lovgivning anser som sin statsborger ("who is not considered as a national by any State under the operation of its law"). Det betyder, at staterne for at undgå statsløshed inden en frakendelse skal vurdere, om den pågældende aktuelt besidder et andet statsborgerskab – ikke om vedkommende vil kunne opnå et statsborgerskab på et senere tidspunkt.⁸

For det andet handler UNHCR's Guidelines on Statelessness No. 4 om statens forpligtelser til at give statsborgerskab til ellers statsløse børn ved eller efter fødslen, hvorimod Guidelines on Statelessness No. 5 om fortabelse og fratagelse af statsborgerskab vedrører den situation, som lovudkastet omhandler: undgåelse af statsløshed ved frakendelse af statsborgerskab.

For det tredje fremgår det som nævnt af UNHCR's Guidelines on Statelessness No. 5 om fortabelse og fratagelse af statsborgerskab, som ministeriet også har citeret fra i lovudkastet, at hvis en deltagerstat vil fratage en person dennes statsborgerskab i overensstemmelse med Statsløsekonventionens artikel 8, så skal den vurdere, om vedkommende bliver statsløs i det øjeblik fortabelsen indtræder. Det forklares desuden, at lovgivning som tillader, at en person fratages sit statsborgerskab i tilfælde, hvor vedkommende anses for at have mulighed for at få en anden stats statsborgerskab, er yderst problematisk, eftersom der er stor risiko for, at personen kan blive statsløs efter at være blevet frataget sit statsborgerskab. Det er netop den type lovgivning, der med lovudkastet lægges op til.

⁷ Institut for Menneskerettigheder, høringssvar over ændring af reglerne for frakendelse af statsborgerskab, 23. april 2021, s. 4-7, tilgængelig her: <https://menneskeret.dk/hoeringssvar/frakendelse-statsborgerskab-visse-former-alvorlig-bande kriminalitet-alvorlig-skade>.

⁸ UNHCR, Expert Meeting, Interpreting the 1961 Statelessness Convention and Avoiding Statelessness resulting from Loss and Deprivation of Nationality, summary conclusions, punkt 5, tilgængelig på: <https://www.refworld.org/docid/533a754b4.html>.

Hertil kommer, at det må anses for tvivlsomt, om forudsætningen om, at man kan erhverve statsborgerskab ved den blotte registrering hos et lands myndigheder, holder stik i tilfælde, hvor en person er frakendt statsborgerskabet i Danmark som følge af en handlemåde, som er til alvorlig skade for Danmarks vitale interesser. I sådanne tilfælde forekommer det tvivlsomt at antage, at det pågældende land uden tøven skulle være villig til at tildele statsborgerskab uden at foretage et skøn, hvorfor en sådan ordning som nævnt også problematiseres i UNHCR's Guidelines on Statelessness No. 5.⁹

Institut for Menneskerettigheder finder på den baggrund fortsat, at frakendelse i situationer, hvor personen ved frakendelse (i hvert fald midlertidigt) vil stå uden statsborgerskab, ikke vil være i overensstemmelse med den internationale statsborgerskabsrets beskyttelse mod statsløshed.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at lovudkastet ændres således, at frakendelse af statsborgerskab kun kan komme på tale i forhold til personer, der aktuelt har dobbelt statsborgerskab.

4. BARNETS TARV

Med lovudkastet foreslås det, at der i indfødsretslovens § 8 A indsættes et stk. 2, som indebærer, at hvis nogen frakendes sin indfødsret efter § 8 A, stk. 1 (frakendelse af indfødsret pga. svig), skal også vedkommendes barn frakendes statsborgerskabet ved dom, hvis barnet har erhvervet indfødsretten gennem vedkommende, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Det fremgår af lovudkastet, at den foreslåede ordning – af hensyn til at sikre overensstemmelse med Danmarks konventionsforpligtelser – ikke vil omfatte tilfælde, hvor den ene af barnets forældre fortsat har dansk statsborgerskab, og at det vil blive forudsat, at domstolene i hver enkelt sag foretager en konkret og individuel vurdering af frakendelsens betydning for barnet (de almindelige bemærkninger, punkt 2.2.1).

Derudover vil der i proportionalitetsvurderingen skulle foretages en afvejning over for hensynet til barnets tarv, ligesom der i vurderingen vil skulle indgå de samme momenter, der i dag indgår i proportionalitetsvurderingen ved domstolene i forbindelse med

⁹ UNHCR, Guidelines on Statelessness No. 5: Loss and Deprivation of Nationality under Articles 5-9 of the 1961 Convention on the Reduction of Statelessness, præmis 82, tilgængelig på:
<https://www.refworld.org/docid/5ec5640c4.html>.

frakendelse efter de gældende regler i indfødsretslovens § 8 A (frakendelse af indfødsret pga. svig) og § 8 B (frakendelse af indfødsret ved overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13 eller straffelovens § 81 a).

Instituttet er enig med ministeriet i, at domstolene kun vil kunne frakende barnets statsborgerskab ud fra en konkret og individuel vurdering, hvor der i proportionalitetsvurderingen bl.a. inddrages hensynet til barnets tarv.

Instituttet lægger til grund, at det som oftest vil være af indgribende betydning for et barn at få frataget indfødsretten. Det må således antages, at det typisk vil være barnets tarv at forblive dansk statsborger, uanset at barnets forælder bliver frakendt sin indfødsret.

Efter instituttets opfattelse skal hensynet til barnets tarv indgå med stor vægt i proportionalitetsvurdering ved anvendelsen af den foreslåede bestemmelse, jf. Børnekonventionens artikel 3.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at det i lovudkastet præciseres, at barnets tarv ofte med afgørende vægt vil tale mod, at barnet frakendes sit danske statsborgerskab.

Det fremgår af bemærkningerne til lovudkastet, at statsborgerskab som udgangspunkt skal frakendes et barn, som har afledt sit statsborgerskab fra en forælder som frakendes sit statsborgerskab (de almindelige bemærkninger, punkt 2.2.1). Henset til instituttets betragtninger om barnets tarv bør det efter instituttets opfattelse ikke fremgå af bemærkningerne, at statsborgerskab som udgangspunkt skal frakendes et barn.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at det udgår af bemærkningerne, at der som udgangspunkt skal ske frakendelse af et barns statsborgerskab.

Det fremgår ikke af lovudkastet, at barnet skal høres, inden der sker frakendelse af barnets indfødsret. Frakendelse af et barns indfødsret kan efter instituttets opfattelse som udgangspunkt ikke ske uden direkte høring af barnet eller gennem en repræsentant for barnet eller et passende organ, jf. Børnekonventionens artikel 12.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at frakendelse ikke bør kunne ske uden en høring af barnet eller gennem en repræsentant eller et passende organ.

5. STATSLØSHED FOR BØRN

Med lovudkastet foreslås det, som beskrevet ovenfor, at børn skal kunne frakendes deres statsborgerskab, hvis den pågældendes forældre frakendes indfødsretten efter § 8 A, stk. 1 (frakendelse pga. svig), medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Det fremgår af lovudkastet, at Udlændinge- og Integrationsministeriet lægger til grund, at en kontraherende stats nationale lovgivning gerne må indeholde bestemmelser om at børn ligeledes fortaber deres statsborgerret i tilfælde, hvor forældre fortaber deres statsborgerret på grund af svig, jf. Europarådets Statsborgerretskonventions artikel 7, stk. 2 (de almindelige bemærkninger, punkt 3.1).

Det fremgår yderligere af lovudkastet, at det følger Statsløsekonventionens artikel 8, stk. 1 og 2, at en kontraherende stat ikke må frakende nogen person statsborgerretten, hvis en sådan frakendelse vil gøre den pågældende statsløs. Som undtagelse hertil hører dog tilfælde, hvor statsborgerretten eksempelvis er opnået ved urigtige anbringender eller svig (de almindelige bemærkninger, punkt 3.2).

Instituttet finder det betænkeligt, at lovudkastet ikke berører, hvad der vil ske i de situationer, hvor fortabelse af barnets statsborgerskab medfører statsløshed.

Denne problemstilling er for det første reguleret i FN's Statsløsekonventions artikel 6, hvoraf det fremgår, at fratagelse af en hovedpersons statsborgerskab kun kan få afledt virkning for et barn, hvis det besidder eller erhverver et andet statsborgerskab.

Derudover fastslår Europarådets Statsborgerretskonventions artikel 7, stk. 3, at statsløshed kun er tilladt i tilfælde af fratagelse på grund af svig fra ansøgers side, jf. artikel 7, stk. 1, litra b. Bestemmelsen omhandler efter instituttets opfattelse kun svig fra den pågældende person. Den regulerer således ikke forholdene for den pågældendes børn, som i stedet er omtalt i artikel 7, stk. 2.

Hverken FN's Statsløsekonventions eller Europarådets Statsborgerretskonvention tillader således, at fratagelse af statsborgerskab på grund af svig må medføre statsløshed for børn.

Instituttet finder således, at Udlændinge- og Integrationsministeriet bør skrive ind i lovudkastets bemærkninger, at frakendelse af et barns

statsborgerskab ikke er muligt, hvis frakendelse vil medføre statsløshed for barnet.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at det i lovudkastet præciseres, at et barn ikke kan frakendes statsborgerskabet efter § 8 A, stk. 2, hvis frakendelsen vil gøre barnet statsløst.

Der henvises til ministeriets sagsnummer 2021 - 8469.

Med venlig hilsen

Maria Ventegodt

NATIONAL CHEF

Foreningen af Udlændingeretsadvokater - FAU

Formand: Advokat Jytte Lindgård, Niels Hemmingsens Gade 10, 3., 1153 København K.

Tlf.: 33 93 03 30 - E-mail: jl@nhglaw.dk

Udlændinge- og Integrationsministeriet

13. januar 2022

Slotsholmsgade 10

Sagsnr.: 12536 JL/SB

Sekretær

Sonja Bjørneboe

jl@nhglaw.dk

1216 København K

indfoedsret@uim.dk og thok@uim.dk

Vedr.: Sags nr. 2021-8469 - Høringssvar – til forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret (Frakendelse af statsborgerskab for strafbare forhold, som er til alvorlig skade for statens vitale interesser m.v.)

Udlændinge- og Integrationsministeriet har den 16. december 2021 fremsendt lovforslag vedrørende ændring om lov om dansk indfødsret til høring.

Foreningen af Udlændingeretsadvokater – FAU – skal herved fremkomme med følgende bemærkninger.

Vi tillader os at henvise til, at FAU tidligere har kommenteret på daværende ændringsforslag senere vedtagne lov om muligheden for frakendelse af dansk statsborgerskab og skal understrege, at vi stadigvæk er af den samme mening.

FAU finder det problematisk, at man kan frakendes en indfødsret, men noterer sig, at det ikke kan ske, hvis man ved en frakendelse bliver statsløs.

Men det vil bevirke, at selv en borger, der er født som dansk statsborger i Danmark, men med en udenlandsk forælder og derfor har dobbelt statsborgerskab, vil kunne få frakendt det danske statsborgerskab.

Dette finder vi yderst problematisk.

Det nye forslag betyder endvidere, at det er ikke domstolene, der skal afgøre om indfødsret skal fortages. Med den foreslåede ændring fra "kan" til "skal" vil det, således som der også står i bemærkningerne være obligatorisk, at domstolene skal frakende en indfødsret.

Domstolene skal herefter "kun skal tage stilling til", efter den foreslåede ændring i § 8 A, stk. 1, om der har været svig. Det vil sige, at selv et meget lille svigagtigt forhold, skal med den foreslåede bestemmelse, bevirke en frakendelse af indfødsretten.

Bestemmelsen synes at være i strid med de anerkendte internationale principper om, at den skønsmargin som man tillægger medlemsstaterne jf. bl.a. den europæisk menneskerettigheds domstols danske dommer Jon Kjølbros bemærkninger Den Europæiske Menneskerettigheds Konvention 2020, flere steder men bl.a. side 25.

Samtidig med at domstolene ikke får mulighed for at vurdere om indgrebet er nødvendigt i et demokratisk samfund, den såkaldte skønsmargin "Margin of Appreciation" vil der ikke være fremover for domstolene..

FAU har naturligvis noteret sig, at der også i lovforslaget står, at der nu også indføres "med mindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser."

Men afgørelse af dette vil så bero på, at der herefter kommer en sag om konventionsstridighed, hvilket som bekendt i øjeblikket er en meget langvarig affære.

Vedrørende lovforslagets pkt 2, ændringen af § 8 a, stk. 2, hvorefter et barn som har erhvervet sin indfødsret gennem en forælder, der får den frakendt, også mister sin indfødsret, finder FAU ikke at dette er rimeligt. FAU finder samtidigt, at det strider mod Børnekonventionen, og specielt Børnekonventionens art. 7 og art. 8.

Vedrørende forslaget's ændring i § 8 B, stk. 1 er der de samme bemærkninger vedrørende den obligatoriske fradømmelse ved ændring af begrebet "kan" til "skal",. Domstolene skal herefter kun tage stilling til om at en person har udvist "en handlemåde, som er til alvorlig skade for statens vitale interesser". Der er i bemærkningerne nogle oplysninger om hvad domstolene skal lægge på., Men samtidig vil det være en meget vanskelig sag.

Dette har FAU tidligere redegjort for ved andre lovforslag. FAU finder det betænkeligt at der indsættes en sætning om statens vitale interesser, uden at man nøjagtig har redegjort for, hvad det er.

FAU ved fra de sager, vi har haft vedrørende udlændinge, hvor sagerne blev behandlet for dobbeltlukkede døre, at det har været vanskeligt, praktisk talt

umuligt, for en advokat at føre et rimeligt defensorat, fordi man ikke er klar over, hvad det er for nogle vitale interesser det drejer sig om og det vil således også være vanskeligt overfor en domstol at få løftet bevisbyrden for drøftelse af, om det er en alvorlig skade for statens vitale interesser.

Med venlig hilsen

Jytte Lindgård
Formand

CZESLAW KOZON

ROMERSK-KATOLSK BISKOP AF KØBENHAVN
GL. KONGEVEJ 15
DK-1610 KØBENHAVN V

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Indfødsret
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

14. januar 2022

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret (Frakendelse af statsborgerskab for strafbare forhold, som er til alvorlig skade for statens vitale interesser m.v.), sagsnummer 2021-8469

På Den katolske Kirkes vegne takker jeg for muligheden for at blive inddraget i ovennævnte høring og beklager det sene svar.

Den Katolske Kirke ser med stor alvor på kriminelle handlinger, der kan skade Danmarks vitale interesser, og mener, at de skal straffes efter gældende lov. Vi mener også, at det er et privilegium og ikke et krav at få dansk statsborgerskab, og at der følger såvel pligter som rettigheder med, når man bor i Danmark.

Imidlertid ser jeg med stor bekymring på forslaget om at fratage børn deres statsborgerskab, hvis de har erhvervet det gennem en person, der fratages sit statsborgerskab. Det er principielt forkert, at uskyldige børn skal komme til at lide under en kriminel forældres handlinger. Helt konkret kan det f.eks. dreje sig om teenagere eller unge voksne, som fungerer godt under uddannelse og i arbejde og derfor har udsigter til en problemfri fremtid som danske samfundsborgere.

Med de venligste hilsner

+ Czeslaw Kozon
Romersk-katolsk biskop af København

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Indfødsret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

indfoedsret@uim.dk
thok@uim.dk

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98

DATO: 20. januar 2022
SAGSNR.: 2021 - 4152
ID NR.: 791178

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret (Frakendelse af statsborgerskab for strafbare forhold, som er til alvorlig skade for statens vitale interesser m.v.)

Udlændinge- og Integrationsministeriet har ved brev af 16. december 2021 anmodet Advokatrådet om eventuelle bemærkninger til ovenstående lovudkast.

Advokatrådet skal i den anledning bemærke følgende:

Indfødsretslovens § 8 B

Med den foreslåede ændring af indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, udvides den gældende adgang til ved dom at frakende statsborgerskab til tilfælde, hvor en person handler i strid med Danmarks vitale interesser.

Frakendelse har således indtil videre været mulig efter indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, i sager, hvor der sker domfældelse for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 (landsforræderi og andre forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed) og kapitel 13 (forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, terrorisme m.v.), samt ved domfældelse for en række straffelovsovertrædelser i forbindelse med banderelateret kriminalitet, jf. straffelovens § 81 a.

Adgangen til frakendelse inden for de gældende regler ses allerede afgrænset således, at de i den gældende bestemmelse anførte straffelovsovertrædelser og omstændighederne omkring disse, er fastlagt under hensyntagen til Danmarks internationale forpligtelser, og særligt Europarådets konvention af 6. november 1997 om statsborgerret, hvorefter frakendelse kan ske på grund af en handlemåde, som er til »alvorlig skade for statens vitale interesser«, jf. hertil pkt. 4.2.4. i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 138 af 28. januar 2004, og pkt. 2.2.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 230 af 4. maj 2021.

I de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.2. i det foreslåede lovforslag anføres på ny, at rammerne for at vurdere tilfælde, der udgør en handlemåde, som er til »alvorlig skade for statens vitale interesser«, fortsat er Europarådets konvention.

Europarådets konvention indeholder ikke et nærmere fortolkningsbidrag til afgrænsning af, hvornår frakendelse kan ske, og lovforslaget anfører alene, at handlinger til alvorlig skade for statens vitale interesser må forstås som handlinger, der er til alvorlig skade for interesser, som er af helt afgørende betydning for staten, herunder statens magtmonopol, og den grundlæggende samfundsstruktur og orden. Ministeriet anfører videre, at det efter omstændighederne kan være en handlemåde, hvorved der sker omfattende alvorlig skade på kritisk national infrastruktur, hvis handlemåden er til alvorlig skade for statens vitale interesser, f.eks. skade på sundheds-, forsynings- og energisektoren.

Det anføres videre, at handlinger, der konkret falder uden for straffelovens kapitel 12 og 13 samt straffelovens § 81 a, eksempelvis kunne være brandstiftelse, sprængninger m.v., der har til formål at befordre oprør, plyndringer eller anden forstyrrelse af samfundsordenen, men at der ikke er tale om nogen udtømmende opregning.

Advokatrådet finder det uklart, hvilken udvidelse af området for adgangen til frakendelse af statsborgerskab, der ikke allerede er omfattet af den gældende bestemmelse, der sigtes til.

Advokatrådet finder derfor, at det er retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at der ikke i lovforslaget findes en klar afgrænsning af de straffelovsovertrædelser, der er omfattet af den foreslåede frakendelsesadgang, f.eks. ved – som det er tilfældet i dag – med en henvisning til de konkrete straffelovsbestemmelser, der kan medføre frakendelse.

Advokatrådet finder det endvidere retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at der ikke i lovforslaget fastsættes nogen minimumsstraf, som skal idømmes en person for, at en frakendelse kan ske.

Advokatrådet bemærker hertil, at den meget indgribende karakter, som en frakendelse af statsborgerskab har, bør indebære, at lovgivningen herom er præcis udformet, således at borgere har mulighed for – med en vis sikkerhed – at forudse, hvilke handlemåder, der vil kunne medføre risiko for frakendelse.

Advokatrådet bemærker hertil tillige, at et grundlæggende ønske om en præventiv effekt af kriminalisering af eller straffastsættelse på et område, normalt forudsætter, at borgere på en relativ klar måde kan forudse konsekvenserne af deres handlinger.

Advokatrådet bemærker endvidere, at en frakendelse af statsborgerskab, som det tillige anføres i lovforslaget, vil give anledning til, at det skal vurderes, om der skal ske udvisning af personen, der ikke længere har dansk statsborgerskab.

Forslagets udformning, hvorved frakendelse ikke er knyttet til konkrete straffelovsbestemmelser eller en konkret idømt straf, synes ikke at være på linje med den regulering, der følger af udlændingelovens § 22-23, hvor udvisning som udgangspunkt forudsætter overtrædelse af bestemte overtrædelser eller en bestemt idømt straf.

Advokatrådet finder således, at den manglende parallelitet mellem udvisningsreglerne og frakendelse af statsborgerskab kan få utilsigtede konsekvenser i de situationer, hvor frakendelse af statsborgerskab vil kunne ske, men hvor udvisning ikke kan komme på tale.

Lovforslaget forholder sig imidlertid ikke til, om en sådan parallelitet rent faktisk sikres, og det er ikke klart om de påkrævede proportionalitetsvurderinger vil kunne sikre en sådanne.

Advokatrådet finder således, at opregning af de bestemmelser, der måtte være relevante for frakendelsen, og som tillige er opregnet i udlændingelovens § 22, nr. 6, vil kunne sikre en mere klar parallelitet og samtidig styrke klarheden af den foreslåede bestemmelse i indfødsretslovens § 8 B, stk. 1.

Advokatrådet finder efter en samlet vurdering, at den foreslåede bestemmelse i sin nuværende udformning rejser en række væsentlige spørgsmål af retssikkerhedsmæssig karakter.

Advokatrådet bemærker videre, at det af bemærkningerne til lovforslaget, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 3.1. og 3.2., fremgår, at en person ikke kan antages at blive statsløs, og dermed ikke omfattet af adgangen til frakendelse, hvis pågældende har ret til et andet statsborgerskab, f.eks. ved blot at registrere sig hos et andet lands myndigheder.

Advokatrådet bemærker hertil, at en adgang til frakendelse for at sikre en tilstrækkelig klarhed og for at forhindre faktisk statsløshed, ikke bør bero på en vurdering af en persons eventuelle fremadrettede muligheder for (let) at kunne opnå et andet statsborgerskab.

Frakendelse bør alene ske, når personen på frakendelsestidspunktet med sikkerhed er i besiddelse af et dobbelt statsborgerskab.

Indfødsretslovens § 8 A

Med den foreslåede indførelse af indfødsretslovens § 8 A, stk. 2, hvor der kan ske frakendelse af statsborgerskab på grund af svig, lægges der op til, at et barn til en person, der svigagtigt har opnået dansk statsborgerskab, samtidig med forælderen frakendelse *skal* have frakendt sit statsborgerskab.

Uanset, at det af artikel 7, stk. 2, i Europarådets konvention af 6. november 1997 om statsborgerret, fremgår, at der er adgang til at lade børn fortabe deres statsborgerskab, hvis en forælder ved svig har opnået statsborgerskab, finder Advokatrådet, at der i bemærkningerne til lovforslaget ikke i tilstrækkelig grad sker understregning af, at barnets tarv i denne frakendelsesvurdering er helt afgørende, jf. hertil artikel 3 i FN's konvention om Barnets Rettigheder. Der bør i bemærkningerne tillige indsættes en nærmere angivelse af barnets ret til at blive hørt under den sag, der er knyttet til en

forælders frakendelse af statsborgerskab, jf. hertil artikel 12 FN's konvention om Barnets Rettigheder.

Advokatrådet finder videre, at en mere klar tilkendegivelse af, at barnets tarv særskilt er central i frakendelsesvurderingen, der er knyttet til barnets statsborgerskab, vil kunne sikres ved, at ordlyden i den foreslåede § 8 A, stk. 2, ændres således, at det anføres, at indfødsretten »kan«, men ikke »skal« frakendes, og at det tilføjes, at frakendelse kan ske »medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder hensynet til barnets tarv«.

Advokatrådet bemærker endelig, at der ikke i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, jf. pkt. 3.1., i relation til den foreslåede § 8 A, stk. 2, og hensynet til Danmarks internationale forpligtelser, sker nærmere omtale af, hvordan frakendelse af barnets statsborgerskab er reguleret, når der sker frakendelse af en forælders statsborgerskab på grund af svig, og barnet alene er i besiddelse af dansk statsborgerskab.

Advokatrådet henviser herved til, at det følger af artikel 7, stk. 3, i Europarådets konvention af 6. november 1997 om statsborgerret, at det umiddelbart alene er tilladt at gøre en person statsløs ved frakendelse af statsborgerskab, hvis der er tale om den ansøger, der har udøvet svig, jf. hertil henvisningen til artikel 7, stk. 1, litra b, i artikel 7, stk. 3.

Advokatrådet finder således ikke, at frakendelse af barnets statsborgerskab kan ske på grund af en forælders svig, hvis barnet herved bliver statsløs.

Dette bør tydeligt fremgå af lovbemærkningerne.

Lovforslaget giver ikke i øvrigt anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Andrew Hjuler Crichton
generalsekretær

Til: indfoedsret@uim.dk, thok@uim.dk
Cc: lho@jm.dk (Lennart Houmann), jm@jm.dk (Til), CarstenKristianVollmer@OestreLandsret.dk (Carsten Kristian Vollmer), df_best@OestreLandsret.dk (Bestyrelsen Dommerforeningen), meg@domstolsstyrelsen.dk (Merethe Eckhardt), HEMEY@domstolsstyrelsen.dk (Helle Meyland)
Fra: Mikael Sjöberg (MikaelSjoeberg@OestreLandsret.dk)
Titel: frakendelse af statsborgerskab for strafbare forhold..
Sendt: 20-01-2022 16:10
Bilag: image001.png;

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Ved mail af 16. december 2021 har Udlændinge – og Integrationsministeriet hørt Dommerforeningen over et udkast til forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret (Frakendelse af statsborgerskab for strafbare forhold, som er til alvorlig skade for statens vitale interesser m.v.)

Med lovudkastet er frakendelse af statsborgerskabet blevet obligatorisk for en person, der dømmes for en strafbar handling, og som derved har udvist en handlemåde, som er til alvorlig skade for statens vitale interesser, medmindre dette vil stride mod Danmarks internationale forpligtelser.

Lovudkastet har været drøftet på et bestyrelsesmøde i Dommerforeningen.

Indholdet af lovudkastet er af ren politisk karakter, og da det udtrykkeligt fremgår af bemærkningerne til lovudkastet, at domstolene skal foretage en konkret og individuel vurdering af frakendelsens betydning for den enkelte, giver det som sådan ikke Dommerforeningen anledning til bemærkninger.

Dog savnes der i lovudkastet en vurdering af fratagelse af børns indfødsret i forhold til FN's Børnekonvention, særligt artikel 7 om børns ret til at opnå statsborgerskab.

Lovudkastet udtaler sig ikke om de økonomiske konsekvenser blandt andet for domstolene.

Dommerforeningen skal allerede nu understrege, at lovudkastet ikke kan undgå at få mærkbare konsekvenser for domstolenes ressourcer. Med bemærkningen om, at "regeringen ønsker således, at der i videst muligt omfang inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser skal ske frakendelse ved dom af statsborgerskabet..." og "Det skal i sådanne tilfælde være obligatorisk, at der skal ske frakendelse, medmindre..", må det forventes, at anklagemyndigheden vil nedlægge en sådan påstand i alle de sager, hvor den pågældende ikke vil blive statsløs.

Afgørelsen om frakendelse af dansk statsborgerskab vil skulle inddrage en lang række hensyn, som udover kriminalitetens grovhed også omfatter Danmarks internationale forpligtelser og konkret muligvis også hensynet til EU-retten for blot at nævne nogle hensyn. Det er derfor åbenbart, at sager, hvor frakendelse kan komme på tale, vil antage en helt anden karakter og et helt andet omfang end i dag. Det vil blandt andet have mærkbare konsekvenser for tid, der skal afsættes til bevisførelse, til procedure – både af skyld og straf – og til rettens efterfølgende votering.

Det er ikke muligt for Dommerforeningen at fremkomme med et bare nogenlunde bud på de mulige økonomiske konsekvenser af lovforslaget, men en længere berømmelse, en længere hovedforhandling i den enkelte sag og ikke at forglemme betydelige meromkostninger til blandt andet forsvarersalærer må og skal indgå, når man beregner de økonomiske konsekvenser af forslaget. Dommerforeningen har derfor også sendt dette høringssvar til Justitsministeriet og Domstolsstyrelsen.

Dommerforeningen skal beklage, at man har overset høringsfristen.

Med venlig hilsen

Mikael Sjöberg

Mikael Sjöberg

Landsdommer/Formand for Den Danske Dommerforening

Direkte: + 45 99 68 65 01/ + 45 21 66 18 49

**DEN DANSKE
DOMMERFORENING**

Østre Landsret
Præsidenten

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

20. januar 2022

J.nr.: 21/28441-1

Sagsbehandler: Stine Dyppel

Udlændinge- og Integrationsministeriet har ved brev af 16. december 2021 (sagsnr. 2021-8469) anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret (Frakendelse af statsborgerskab for strafbare forhold, som er til alvorlig skade for statens vitale interesser m.v.).

Landsretten er bekendt med Dommerforeningens høringssvar og kan tilslutte sig dette.

Landsretten ønsker ikke i øvrigt at udtale sig om udkastet, som overvejende er af retspolitisk karakter.

Med venlig hilsen

Carsten Kristian Vollmer

Ellen Busck Porsbo

Vestre Landsret Præsidenten

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

24. januar 2022

Sendt pr. mail til indfoedsret@uim.dk og thok@uim.dk

J.nr.: 21/28800-2

Sagsbehandler: Lars B Olesen

Udlændinge- og Integrationsministeriet har ved brev af 16. december 2021 (sagsnr. 2021-8469) anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret (Frakendelse af statsborgerskab for strafbare forhold, som er til alvorlig skade for statens vitale interesser m.v.).

Landsretten kan tilslutte sig høringssvaret fra Dommerforeningen og finder herudover ikke anledning til at udtale sig om lovudkastet, som overvejende er af retspolitisk karakter.

Med venlig hilsen

Jens Røn

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

9. februar 2022

Dok.nr.: 21/28400-27

Sagsbehandler:

Emilie Kjersner

Dir. tlf.: 24475610

Mail: EMK@domstolsstyrelsen.dk

Domstolsstyrelsens høringsvar

Udlændinge- og Integrationsministeriet har ved mail af 16. december 2021 anmodet Domstolsstyrelsen om eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret (Frakendelse af statsborgerskab for strafbare forhold, som er til alvorlig skade for statens vitale interesser).

Domstolsstyrelsen har i den anledning følgende bemærkninger:

Domstolsstyrelsen vurderer, at forslaget til lov om ændring af lov om dansk indfødsret genererer årlige merudgifter ved domstolene på 0,8 mio. kr.

Skønnet er baseret på Justitsministeriets orientering af den 31. januar 2022 for antallet af sager, som forslaget forventes at generere ved byretterne. Domstolsstyrelsen lægger til grund, at de i alt fem årlige sager vil fordele sig mellem tre domsmandssager og to nævningesager. Herudover er det lagt til grund, at der vil være et antal ankesager ved landsretterne, beregnet efter den typiske ankefrekvens for lignende sager.

Beregningerne er i øvrigt baseret på oplysninger om de gennemsnitlige udgifter i 2018 til 2020 til straffesager ved byretterne og landsretterne. I opgørelsen indgår de totale driftsudgifter (hovedkonto 11.41.02. Retterne) samt sagsrelaterede udgifter (hovedkonto 11.42.01. Sagsgodtgørelse mv. og 11.42.02. Fri proces og udgifter til advokathjælp).

Domstolsstyrelsen vurderer ikke, at udgifterne kan holdes inden for den nuværende bevillingsmæssige ramme.

Dette bidrag til regeringssagen er udarbejdet med kort frist, hvorfor Domstolsstyrelsen forbeholder sig at genbesøge det på et senere tidspunkt.

Se nedenstående tabel for estimat på årlig og løbende udgift for 2022-2025:

Tabel: Vurdering af økonomiske konsekvenser ved forslag (ændring af lov om dansk indfødsret)

(mio. kr.)	2022	2023	2024	2025
Årlig udgift	0,6	0,8	0,8	0,8
Løbende total	0,6	1,4	2,2	3,0

Noter: Beregningerne forudsætter implementering pr. april 2022. Løbende totaler kan afvige marginalt fra simpel addering af årsvise beløb på grund af afrunding af decimaler.

Med venlig hilsen

Laila Lindemark